

Лъвъ и куче.

Въ единъ градъ довели за показване диви животни, затворени въ желѣзни клѣтки.

За да отидатъ да ги гледатъ, хората давали пари или кучета и кокошки за храна на звѣроветѣ. Единъ човѣкъ искалъ да отиде да ги види; той хваналъ отъ улицата едно кученце и го занесалъ въ звѣрилницата. Пуснали го да гледа, а кученцето взели и го хвѣрлили въ клѣтката на лъва, да го изяде.

Кученцето подвило опашка си и свило въ единъ жгълъ на клѣтката. Лъвътъ се приближилъ до него и го помирисалъ.

Кученцето легнало на гърба си, дигнало крака и почнало да маха опашка.

Лъвътъ го побутналъ съ лапата си и го прѣобръналъ.

Кученцето скочило и се изправило прѣдъ лъва на заднитѣ си крака.

Лъвътъ гледалъ кученцето, ту отъ една страна, ту отъ друга и не го побутналъ.

Когато слугите хвѣрлили на лъва мясо, той откъсналъ едно парче и го далъ на кучето.

Вечеръта, когато лъвътъ легналъ да спи, кучето легнало до него и си сложило главата върху неговата лапа.

Оттогасъ кученцето заживѣло въ една клѣтка съ лъва.

Лъвътъ не го закачалъ, яль съ него, спалъ, а понѣкога и играелъ съ него.

Единъ пжътъ сѫщинскиятъ господарь на кучето дошелъ въ звѣрилницата и позналъ своето куче. Той си го поискалъ отъ господаря на звѣрилницата.